

השומרה

שמירת המושבה נסורה לידי חברי "השומר" אחרי שלבים וניסיונות שונים להעמיד שומרה רואיה על החצרות והרכוש.

ב-1906 החליף קלוריסקי את השומרים המתואלים מכפרי הסביבה, במקומות העמידה המושבה שומרים מאנשי המקום, בתשלום.

בין השומרים החדשין היה יהודי מבוגר שהיה מטליה הנעלים במטולה, ומהוסר עבודה מספיקה בסנדירות יצא לשומרה. האיש שמח מאד להסביר מהקצוע, וכך היו דבריו בידיש: "אדוני הפרץ (הכוונה לקלוריסקי) שומרה זה דבר מצוין ואני מוכן להמשיך זהה. זה כלו רוח, אין צורך להוציא כסף על חוטים ומסמרים וסוליות - הכל נשאר בכיס".ABA בא היה עד שמיעה לשיחה זו וסייע לנו את הסיפור.

לאחר מכן נסורה השומרה במטולה לשומרים צירקטים מקוניניתרה בגולן, על ידי קבלן בשם חני עומר. אלה שמרו בשדות וגם במושבה. עד אשר אנשי "השומר" קיבלו עליהם את השומרה בערך ב-1916 אחראיהם הגיעו למקום.

קבוצת הרועים, האקזח הראשון

בסמוך לעליית קבוצת "השומר" למטולה, עלתה קבוצה נוספת של חברים שהתחמכו אצל הבדואים בגידול צאן ונקראה "קבוצת הרועים".¹¹

היא הייתה בסתיו 1917, ולהורף קיבלו רשות מגוריים בנינוי טלחה (תל-חי). גידלו ירקות על שטח הקרוב לمعיין הרוחאניה, שנקרא "טיון".¹² בסמוך לשטח שלהם במדרון הנחל הייתה חלקת אדמה השיכת לנו. החלטנו לגדל בה בצל. השטח מרוחק מכל יישוב והיינו שם בדרך כלל רק שניים. אני בחלקתי, וחבר מקבוצת הרועים בחלוקתם.

ביום הינו ישבים בסוכה שהקמו על גבעה קטנה בין שתי החלקות, ובليلת היא כל אחד מאיתנו פונה לשומרה בחלוקת, כשהמרחיק בינו די ניכר. (הבצל היה באותו ימים מוצרך מאוד יקר, ורבים חמדו אותו).

לרגלי חלקתי שעלה יד הנחל הקמתי סוכה קטנה שבה הייתה נח מדי פעמי אחרא שעשיתי את ה"דור", זה הסיבוב שבב החלוקת כשמיידי האחד הנחל הזורם ברעש בין האבניים ומצדו השני של קוצים ושיחים.

מעברו השני של הנחל הכפר אבל ושדותיו. באחד הלילות, כשאני מסיים את ה"דור", נשמע רשות חשוד. כשאיש לא